

Wykonywanie zawodu geodety w Europie:
kwalifikacje, uprawnienia, przepisy

JAK SAMORZĄD Z SAMORZĄDEM

Idea swobodnego przepływu fachowców, zawarta w dyrektywach UE regulujących wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych, wymaga równego traktowania (niedyskryminowania) osób kwalifikowanych, bez względu na miejsce uzyskania kwalifikacji. Dotyczy to również osób, które świeżo uzyskały wykształcenie (kierując się swobodą wyboru szkoły/uczelni) i mają prawo wyboru kraju, w którym zechcą uzyskać uprawnienia.

MICHAŁ GRODZICKI,
EWA WYSOCKA

Przypomnijmy, że geodezja i kartografia jako zawód rozwijały się w różny sposób i w różnych krajach objęły różne dziedziny aktywności. Pewne prace wykonywane przez geodetów w jednych państwach, nie są podejmowane przez geodetów w innych [5]. Co więcej, w niektórych krajach może występować większe zapotrzebowanie na poszczególne rodzaje umiejętności geodezyjnych. W większości krajów działalność geodezyjna jest regulowana prawnie, we wszystkich – pozostaje w gestii rządów poszczególnych państw i nie podlega unijnej legislacji.

Organizacja działalności geodezyjnej i kartograficznej w poszczególnych kra-

jach europejskich ma różne formy, a służba geodezyjna jest lokowana w różnych strukturach administracji państwowej. Umieszczenie ośrodków decyzyjnych odpowiedzialnych za kartografię, pomiary geodezyjne oraz prowadzenie katastru nieruchomości jest w niektórych krajach – z punktu widzenia polskiej geodezji – dość nietypowe, a czasami nawet zaskakujące.

W zdecydowanej większości państw Europy Zachodniej geodezja i kartografia są traktowane jako dwie różne dyscypliny (i konsekwentnie zawody). Związki pomiędzy nimi są dosyć zróżnicowane – od całkowitego braku lub bardzo niskich powiązań (co jest m.in. wynikiem podporządkowania różnym resortom) do ścisłej współpracy. W krajach tych nie istnieją uprawnienia zawodowe w zakresie kartografii, zaś legitymacją

prawną ubiegania się o pracę kartografa jest dyplom odpowiedniej specjalizacji (czasem powiązany z obowiązkiem odbycia stażu praktycznego). W znacznej części krajów Europy Wschodniej powiązania pomiędzy kartografią a geodezją są znacznie silniejsze, co znajduje wyraz zarówno w regulacjach prawnych (wspólne prawo geodezyjne i kartograficzne), jak również nazwach instytucji nadzorujących działalność geodezyjną i kartograficzną.

• DYREKTYWY OGÓLNE W SPRAWIE UZNAWANIA KWALIFIKACJI

W większości państw UE funkcjonują uprawnienia zawodowe i dyplom ukończenia szkoły/uczelni nie wystarcza do pełnego wykorzystania uzyskanego wykształcenia. Sytuacja jest więc podobna do panującej w Polsce. Podstawę prawną w zakresie uznawania uprawnień zawodowych (w tym geodezyjnych) stanowią dyrektywy 89/48 i 92/51 [5]. Należy jednak podkreślić, iż akty te nie wprowadziły automatycznego trybu uznawania dyplomów i uprawnień. Osoba migrująca może bowiem zostać poddana wielu działaniom o charakterze „kompensacyjnym” w przypadku stwierdzenia istotnych różnic pomiędzy wykształceniem uzyskanym a wymaganym oraz spełnionymi i wymaganymi warunkami stawianymi kandydatom do uzyskania uprawnień zawodowych. Zasady stosowania ocen dyplomów i kwalifikacji związanych z uprawnieniami zawodowymi są określane przez przepisy i regulacje narodowych systemów prawnych oraz inne dokumenty publikowane przez organizacje zawodowe. W sprawie uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych, a do takich zaliczana jest geodezja i kartografia, w UE obowiązują obecnie trzy dyrektywy o charakterze ogólnym (dy-

SYTUACJA GEODETÓW I KARTOGRAFÓW W UE

- Zawód geodety i kartografa zaliczany jest do zawodów regulowanych (rozdzielenie zawodu geodety i zawodu kartografa pozostawiono jako kwestię odrębną).
- Zakresy tematyczne przedmiotu geodezja i kartografia są w poszczególnych państwach różne i różnice te mogą być znaczne (odmienne jest rozumienie roli i zadań tego zawodu).
- Z powyższego wynikają duże różnice w wymaganiach dotyczących kwalifikacji zawodowych, zarówno w poszczególnych zakresach (specjalnościach), jak i pomiędzy poszczególnymi państwami.
- Dla uznawania kompetencji/kwalifikacji zawodowych obcokrajowców (obywateli innych państw UE) stosuje się usankcjonowane prawnie procedury uzupełnienia przez potentę kwalifikacji, tak by były one zgodne z wymaganymi przez regulacje narodowe.
- Mimo powyższych różnic nie ma większych kłopotów z identyfikacją zawodową geodetów i kartografów, zarówno na płaszczyznach narodowych, jak i międzynarodowych.

NA PODSTAWIE [1]

rektywami o charakterze sektorowym objęto np. architektów, inżynierów budowlanych i urbanistów):

● Dyrektywa Rady Wspólnot Europejskich z 21 grudnia 1988 r. *w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznawanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i szkolenia zawodowego* (89/48/EWG).

● Dyrektywa Rady Wspólnot Europejskich z 18 czerwca 1992 r. *w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG* (92/51/EWG).

● Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z 7 czerwca 1999 r. *ustanawiająca procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności zawodowych, objętych dyrektywami w sprawie liberalizacji i środków przejściowych oraz uzupełniająca ogólne systemy uznawania kwalifikacji* (99/42/WE).

Akty te regulują uznawanie kwalifikacji z punktu widzenia prawa do wykonywania zawodu. Uznawanie kwalifikacji z akademickiego punktu widzenia (nostryfikacja dyplomów) opiera się na zapisach „Konwencji o uznawaniu kwalifikacji dotyczących wykształcenia wyższego w rejonie europejskim” podpisanej 11 kwietnia 1997 r. w Lizbonie (zwanej Konwencją Lizbońską).

● UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W GEODEZJI I KARTOGRAFII

Zawód geodety – mimo dużego zróżnicowania zarówno w systemach (zakresach) kształcenia, jak i w sektorach (polach) objętych działalnością uznawaną za geodezyjną i kartograficzną oraz mimo tego, że uległ i ulega nadal istotnym zmianom – charakteryzuje się za-

sadniczą spójnością (posiada „wspólną kulturę” i wspólne podstawy edukacyjne [6, 7]). W niektórych krajach (np. we Włoszech) traktowany jest głównie technicznie, w innych (np. w Niemczech) jest widziany podobnie jak w Polsce, jako spełniający funkcje społeczne, wymagające zaufania publicznego. W jeszcze innych (np. w Anglii) cechą charakterystyczną jest szerokie powiązanie tego zawodu ze specjalnościami pokrewnymi, co może stanowić, zwłaszcza przy początkowych kontaktach, utrudnienie dla Polaków w identyfikacji swoich kwalifikacji. To zróżnicowanie stanowi istotny problem w uznawaniu kwalifikacji zawodowych.

W związku z tym polskie przepisy dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych geodetów i kartografów – obywateli państw członkowskich UE – powinny dopuszczać różne sytuacje, np.:

● wnioskodawca pochodzi z kraju, w którym posiadanie uprawnień (licencji) zawodowych funkcjonuje (bądź nie);

● wnioskodawca pochodzi z kraju, w którym funkcjonuje posiadanie uprawnień zawodowych i on te uprawnienia posiada (bądź nie);

● wnioskodawca świeżo uzyskał wykształcenie zawodowe w innym kraju członkowskim UE (bądź w Polsce).

Istotną sprawą jest obecnie ujednolicenie zasad funkcjonowania różnych zawodów (nie tylko geodety) w całej zjednoczo-

ADMINISTRACJA GEODEZYJNA W EUROPIE (ROZWIĄZANIA ORGANIZACYJNE)

Typ struktury	Podtyp	Kraj
1 - naczelnym organem sprawującym nadzór nad samodzielną organizacją geodezyjną jest prezes Rady Ministrów lub jego zastępca	A	Anglia
		Walia
		Szkocja
	B	Niemcy
2 - naczelnym organem odpowiedzialnym za sprawy geodezji jest minister; w urzędzie obsługującym ministra znajduje się komórka organizacyjna odpowiedzialna za geodezję	A&B	Czechy
	A&B	Luksemburg
	B	Belgia
		Francja
		Hiszpania
3 - naczelnym organem odpowiedzialnym za sprawy geodezji jest minister sprawujący nadzór nad samodzielną organizacją przy pomocy komórki organizacyjnej w ministerstwie	A&B	Austria
		Dania
		Finlandia
		Węgry
	B	Włochy
4 - naczelnym organem sprawującym nadzór nad samodzielną organizacją geodezyjną jest minister	A&B	Portugalia
		Szwecja
	B	Holandia
		Grecja
	A	Irlandia Płn
		Irlandia

□ Podtyp A – rozdzielenie kompetencyjne za geoinformację i kartografię na szczeblu centralnym
 □ Podtyp B – rozdzielenie kompetencyjne za kataster nieruchomości, geoinformację i kartografię na szczeblu centralnym
 □ Podtyp A&B – to samo ministerstwo i jedna organizacja odpowiedzialna zarówno za sprawy katastru, jak i geoinformacji oraz kartografii

nej Europie. Dyskusja na temat zawodu geodety i kartografa w dobie globalizacji toczy się na kilku wzajemnie ze sobą powiązanych płaszczyznach [2, 5]:

● regulacji zawodowych obowiązujących w poszczególnych krajach i możliwości ich ujednolicenia,

● wzajemnego uznawania kwalifikacji umożliwiającego swobodny przepływ specjalistów i wykonywanie prac w różnych krajach,

● zakresów i metod kształcenia.

● ZESPÓŁ ROBOCZY FIG ZABIERA SIĘ DO PRACY

Powyższa problematyka rozważana jest zarówno na forum europejskim (CLGE), jak i światowym (FIG, ISO). Prace zespołu roboczego FIG ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych, opisane przez jego przewodniczącego Stiga Enemarka i sekretarza Francesa Plimmera [7, 8], zawierają tezę, że proces swobodnego przepływu fachowców, oparty na wzajemnym uznawaniu kwalifikacji, powinien być

POLSKIE PRAWO W DZIEDZINIE GEODEZJI I KARTOGRAFII POWINNO OKREŚLAĆ WYMAGANIA DOTYCZĄCE:

- dostępu obywateli państw członkowskich UE do polskiego szkolnictwa zawodowego (zwłaszcza do studiów wyższych),
- dostępu obywateli państw członkowskich UE do polskiego rynku pracy,
- prowadzenia działalności gospodarczej przez kapitał obcy,
- posiadania obywatelstwa polskiego (w tym określenia stanowisk urzędniczych, dla których jest ono obligatoryjne),
- znajomości języka polskiego w zależności od rodzaju wykonywanych prac (uzyskanych specjalności),
- znajomości polskiego prawa w dziedzinie geodezji i kartografii,
- dobrego stanu zdrowia i dobrego stanu finansowego,
- postawy etycznej i niekaralności,
- przynależności do organizacji zawodowych.

NA PODSTAWIE [1]

ODPOWIEDZIALNOŚĆ MINISTERIALNA W KRAJACH UE

Kraj	Geodezja i kartografia	Kataster nieruchomości	Rejestracja praw do nieruchomości	Opodatkowanie nieruchomości
Anglia, Walia, Szkocja				
Czechy				
Niemcy				
Irlandia Północna				
Irlandia				
Luksemburg				
Belgia				
Włochy				
Grecja				
Hiszpania				
Francja				
Węgry				
Finlandia				
Portugalia				
Holandia				
Dania				
Szwecja				
Słowenia				
Austria				

ministerstwo gospodarki/rozwoju/infrastruktury
 ministerstwa związane z rolnictwem, środowiskiem, gospodarką przestrzenną
 ministerstwo obrony narodowej lub analogiczne
 ministerstwo kultury, sztuki itp.
 ministerstwo finansów
 ministerstwo gospodarki i finansów/podatków
 ministerstwo sprawiedliwości
 prezes rady ministrów lub jego zastępca bądź brak odpowiedzialności ministerialnej na szczeblu centralnym
 brak katastru nieruchomości w rozumieniu takim jak w Polsce

budowany na efektywnej współpracy pomiędzy organizacjami zawodowymi. Mają one rozeznanie zarówno w zakresie działalności zawodowej swoich członków, jak i wymagań dotyczących jakości w stosunku do kwalifikacji zawodowych, jakie każda z tych organizacji posiada. Celem zespołu roboczego jest przegląd koncepcji wzajemnego uznawania kwalifikacji wśród światowej społeczności geodezyjnej oraz opracowanie wytycznych dla wprowadzenia standardów dla zawodowej fachowości w tym zakresie. Proponuje się wykorzystanie „dyscyplin” opracowanych przez WTO (głównie dla sektora księgowości) i zastosowanie ich do wszelkich usług. Te „dyscypliny” odnoszą się do przejrzystości, wymagań licencyjnych, procedur licencyjnych, wymagań kwalifikacyjnych (zawierających kształcenie, egzaminowanie, staż pracy, praktykę zawodową i znajomość języka), procedur kwalifikacyjnych (które stwarzają możliwość zaadaptowania mechanizmów uzupeł-

procesu, jak i standardów, które powinny być osiągnięte. Wymaga ona jednak uznania kwalifikacji uzyskanych w innych krajach i w innych procesach. Ale to nie proces powinien być testowany, tylko jego efekt końcowy oceniany za pomocą obiektywnych narodowych kryteriów (standardów progowych). To one określają, czy geodeta, który uzyskał odpowiednie zawodowe wykształcenie i doświadczenie w kraju rodzinnym (*home country*), zostanie uznany w kraju goszczącym (*host country*). Wiele barier utrudnia wzajemne uznawanie kwalifikacji w skali światowej. Okazuje się, że język, zwyczaje i różnice kulturowe nie są tu najważniejsze. Główne bariery stanowią ignorancja i obawa, które jednak powinny zniknąć wraz z poprawą komunikacji i wzajemnego zrozumienia.

Właściwe do uznawania kwalifikacji zawodowych są organizacje zawodowe, które:

- przyznają kwalifikacje zawodowe,
- przyznają licencje,

nienia wykrytych niedociągnięć w kwalifikacjach zawodowych) oraz prawnie usankcjonowanych standardów technicznych. Uzgodnienia bilateralne są uznawane jako tymczasowe, do czasu opracowania rozwiązań globalnych, opartych na powyższych „dyscyplinach”.

Z publikacji Ene-marka i Plim-mera wynika, że zespół roboczy FIG podszedł do zagadnienia uznawania kwalifikacji zawodowych w sposób pragmatyczny. Koncepcja, wywodząca się z wspólnej identyfikacji zawodowej społeczności geodetów, nie wymaga, by jakkolwiek kraj zmienił sposób uzyskiwania kwalifikacji przez geodetów – zarówno warunków tego

● normują powoływanie i fachowość geodetów,

● reprezentują geodetów i ich interesy wobec ciał zewnętrznych, w tym rządów.

Organizacja, do której zwróci się osoba o uznanie w kraju gościnnym, musi posiadać informacje pozwalające rozpoznać istotę, zakres i jakość kwalifikacji zawodowych tej osoby oraz zweryfikować ich wiarygodność. Wymaga to ścisłej współpracy pomiędzy organizacjami kraju rodzinnego i gościnnego, obejmującej:

● szczegóły na temat otrzymywania kwalifikacji zawodowych,

● szczegóły na temat istoty zawodu geodety do którego osoba składa akces,

● potwierdzenie statusu kwalifikacji osoby (np. na temat członkostwa, zaległości w opłatach, wykluczenia z organizacji).

● NADPRODUKCJA GEODETÓW W POLSCE

Zjawiskiem charakterystycznym dla obecnej sytuacji geodetów w naszym kraju jest „nadwyżka” osób kwalifikowanych, a szczególnie posiadających uprawnienia zawodowe. Szkoły i uczelnie, kierując się różnymi przesłankami, „wypuszczają” więcej absolwentów, niż rynek jest w stanie wchłonąć. Spowodowało to występowanie zjawiska bezrobocia w geodezji oraz zbyt ostrej konkurencji w wykonawstwie. Objawia się ona obniżeniem jakości produktów, niemożliwością sprostania wymaganiom inwestycyjnym, utrzymywaniem powiązań nieformalnych (przeciwnych wolnej konkurencji zawodowej) i utrudnieniami dla młodej kadry w zaistnieniu na rynku pracy. Możliwe rozwiązania tych problemów to:

● ekspansja polskich uczelni w kierunku pozyskania studentów zagranicznych (z uwzględnieniem wariantu kształcenia na odległość – akademia wirtualna, „e-learning”),

● eksport polskich fachowców i usług geodezyjnych oparty na uznawaniu dyplomów i kwalifikacji zawodowych oraz międzynarodowej wymianie kadr.

Pozyskiwanie na studia młodzieży zagranicznej powinno bazować na dotychczasowej idei kształcenia na wyodrębnionych wydziałach absolwentów o wysokich kwalifikacjach, z odpowiednimi podstawami ogólnymi i wąską specjalizacją. Dzięki temu absolwenci polskich wyższych uczelni w zakresie wiedzy teoretycznej są dobrze przygo-

towani do wykonywania zawodu. Strata tego przygotowania następuje często w okresie późniejszym.

• JAK UCYWILIZOWAĆ EKSPORT USŁUG GEODEZYJNYCH?

Polska powinna obecnie dążyć do eksportu usług geodezyjnych. Należy opracować strategię w zakresie swobody kształcenia, przepływu fachowców i wspierania przedsiębiorczości w dziedzinie geodezji i kartografii. Niezbędne wydają się w tym celu dwustronne uzgodnienia między organizacjami polskiego i zagranicznego samorządu zawodowego. Eksport ten należy tak „ucywilizować”, by dawał nie tylko indywidualną satysfakcję, ale stanowił również czynnik unowocześniania naszej geodezji i kartografii i ekspansji polskich firm na inne rynki. Obopólna korzyść zagranicznego pracodawcy i polskiego pracownika może skutkować rozszerzeniem biznesu na wspólne przedsięwzięcia geodezyjnych firm zagranicznych i polskich, a w perspektywie umożliwi odpowiednio przygotowanym do tego firmom polskim udział w międzynarodowym podziale pracy. Wobec zgody środowiska międzynarodowego na ideę swobody świadczenia usług, eliminowanie ograniczeń oraz otwarte współzawodnictwo w branży geodezyjnej wydaje się, że jest to droga, jaką musimy przebyć, choć wobec nasycenia rynku europejskiego – długa i trudna. Geodezja polska ma jednak szansę sprostanienia tym wyzwaniom. Jak to zrobić? Jak sprawić,

ISTOTA WZAJEMNEGO UZNAWANIA KWALIFIKACJI

1. Uznawanie kwalifikacji nie odnosi się do sytuacji „otrzymania pracy”. Zatrudnienie jest sprawą pomiędzy pracodawcą i pracownikiem. Uzyskanie zezwolenia na pracę w innym kraju może być ograniczone przepisami imigracyjnymi, ale nie ma to żadnego związku z uznawaniem kwalifikacji zawodowych.
2. Uznawanie kwalifikacji może jednak odnosić się do sytuacji, gdy pracownik zagraniczny chce uzyskać członkostwo organizacji zawodowej kraju gościnnego, zostać uznanym za zawodowo równoprawnego i czerpać z tego powodu korzyści zarobkowe.
3. Uznawanie kwalifikacji staje się jeszcze ważniejsze, gdy fachowiec ma zamiar prowadzić własną praktykę (np. założyć przedsiębiorstwo) w kraju gościnnym. Uznanie zawodowej fachowości może być w tym przypadku istotnym elementem współzawodnictwa na rynku usług świadczonych klientom.
4. Uznawanie kwalifikacji staje się decydujące, gdy fachowiec chce prowadzić praktykę w zakresie objętym licencją (typowym przykładem są tu pomiary katastralne) w kraju gościnnym. Licencja może być nadawana przez agencję rządową lub organizację zawodową. W każdym przypadku uznanie kwalifikacji będzie kluczem dla wykonywania pracy w tak regulowanym zakresie.

NA PODSTAWIE [7] I [8]

by podjęcie przez polskiego indywidualnego geodetę pracy za granicą nie było równoznaczne z jego emigracją zarobkową? Jak zapobiec drenażowi ze strony państw o rozwiniętej gospodarce, by również geodezja polska była w stanie sprostać konkurencji na międzynarodowym rynku pracy?

Na pewno oprócz nadziei związanych z redukcją „nożyc cenowych” (zróźnicowania cen pracy w Polsce i w krajach zaawansowanych gospodarczo) oraz nadziei na wzrost „opłacalności” wykonywania zawodu w kraju należy również wziąć pod uwagę inne czynniki, np. współpracę przygraniczną (*cross-border-cooperation*), która pozwalałaby na niezrywanie więzi narodowych (w tym

zawodowych), formalne związanie ekonomiczne (fundusz stypendialny) i inne idące w tym kierunku inicjatywy.

• POTRZEBA ODZYSKANIA SAMORZĄDNOŚCI

Zaległości w unowocześnieniu branży są duże, ale wydaje się, że nietrudne do pokonania. Potrzeba do tego istotnych zmian w mentalności, nie tylko kierownictwa branży, ale dużej części środowiska „zastygłego” w mało przydatnych przyzwyczajeniach, zwłaszcza organizacyjnych, które ubezwłasnowolniły ten zawód. W ramach uwolnienia państwa od rozbudowanej i nieskutecznej biurokracji geodezyjnej (źle zorganizowanej, z pomieszczeniem kompe-

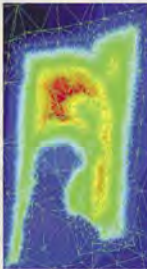
REKLAMA

PENTAX
TACHIMETR
BEZREFLEKTOROWY
R-326 NX
zasięg 270m

- czas pomiaru 1,2 s
- 2+2 ppm, 6"
- klawiatura alfanumeryczna

Pythagoras CAD
PROGRAM +GIS
stworzony specjalnie dla geodetów

Numeryczny Model Terenu
Warstwy

Raster

Projektowanie tras

Wymień swój stary tachimetr Pentax w rozliczeniu na nowy

GEOPRYZMAT

ul. Wesoła 6
05-090 Raszyn
tel. (22) 720 28 44
www.geopryzmat.istore.pl
info@geopryzmat.com

tencji i brakiem skutecznego nadzoru) potrzebne jest przekazanie samorządowi zawodowemu spraw wykonawstwa geodezyjnego, a także niektórych zadań znajdujących się dotychczas w gestii administracji państwowej. Ponieważ pośrednictwo biurokracji okazało się nieskuteczne, należy podjąć próbę odzyskania przez polską geodezję i kartografię samorządności, która wykaże się lepszą dbałością o interesy zawodu, a także obywateli i państwa.

Zgodnie z propozycjami Enemark i Plimmera samorządy zawodowe powinny w Polsce odegrać główną rolę w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych i współpracą międzynarodową. Kontakty instytucjonalne samorządów powinny służyć ułatwieniu promocji naszych geodetów. Ale nie mogą to być powtarzające się „wycieczki rozpoznawcze” działaczy, lecz uczestnictwo w ustaleniach osób bezpośrednio zainteresowanych (głównie fachowej młodzieży). Wydaje się, że brak zrozumienia rzeczywistych potrzeb środowiska geodetów i nieefektywność propozycji nowych rozwiązań prowadzi do wniosku o konieczności „przeorganizowania” stowarzyszeń zawodowych, w tym ich odmłodzenia. Istnieje potrzeba utworzenia „ścieżki młodych” w samorządach dla eksportu fachowców – ludzi, którzy znajdują się w okresie poszukiwania swojego miejsca w społeczności zawodowej geodetów i kartografów.

Wydaje się również, że z powodów wyżej podanych, nie czekając na wypracowane przez FIG lub CLGE zalecenia, należy w Polsce rozpocząć działania zmierzające do dwustronnych uzgodnień w zakresie:

- nostryfikacji dyplomów (ustalenia listy szkół wyższych, których dyplomy są automatycznie honorowane),
- automatycznego uznawania kwalifikacji bez dodatkowych wymogów (ustalenie rodzaju uprawnień i specjalizacji, których to dotyczy).

Oczywiście część z tych działań wymaga współpracy z administracją geodezyjną, uwzględnienia krajowych aktów prawnych, ale główny nacisk – wobec występującego od długiego czasu paraliżu we wprowadzaniu do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* nowych instytucji, w tym samorządu zawodowego – należy położyć nacisk na działania oddolne tych środowisk, które rozumieją potrzeby zasadniczych zmian w polskiej geodezji i kartografii.

• UZNANIE Kwalifikacji SZANSĄ DLA BRANŻY

Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych daje szansę unowocześnienia polskiej geodezji i kartografii. W perspektywie może przyczynić się także do rozwiązania części problemów nurtujących środowisko. Szansa ta powinna zostać podjęta głównie przez fachowców rozumiejących konieczność reform w polskiej geodezji i kartografii. Warunkiem powodzenia tego przedsięwzięcia jest samorządność polskich geodetów i kartografów, w tym ich współudział w opracowaniu propozycji nowego *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*. Jedną z metod dojścia do pożądanego rozwiązania może być bezpośrednia współpraca międzynarodowa samorządowych organizacji zawodowych. Autorzy przypisują samorządom zawodowym ważną rolę (nie odrzucając jednakże innych rozwiązań) w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych i współpracą międzynarodową/bilateralną, w tym uczestnictwo w zadaniach związanych z wymianą, eksportem i importem fachowców.

MICHAŁ GRODZICKI
i DR EWA WYSOCKA

są pracownikami Instytutu Geodezji i Kartografii

Artykuł powstał na podstawie opracowania zaprezentowanego podczas XII Konferencji ZGIG „Prawo w geodezji”, Pogorzelica, 27 września - 1 października 2006 r.

Literatura:

- [1] Badania analityczne regulacji prawnych dotyczących wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji do wykonywania zawodu geodety i kartografa w krajach Unii Europejskiej oraz w Polsce, IGiK, Warszawa, 2002 r. i 2003 r. (opr. na zam. Departamentu Geodezji i Kartografii Ministerstwa Infrastruktury);
- [2] Badania analityczne struktur administracji geodezyjnej i kartograficznej w krajach europejskich, IGiK, Warszawa, 2005 r. (opr. na zam. iw.);
- [3] Seria ośmiu artykułów w GEODECIE 5-12/2003 pt. „Geodeci w Unii Europejskiej”;
- [4] Seria dwóch artykułów w GEODECIE 4-5/2004 pt. „Nowi geodeci w Unii Europejskiej”;
- [5] M. Grodzicki, E. Wysocka: Regulacje prawne funkcjonowania geodezji i kartografii w krajach Unii Europejskiej. Materiały X konferencji ZGIG w Szczecinie oraz SGP Oddział w Szczecinie „Geodezja w Europie – wyzwania dla administracji i form”, Pogorzelica, 23-25 września 2004 r.;
- [6] E. Piotrowska: Materiały robocze nt. geodezji i kartografii w różnych krajach;
- [7] Stig Enemark, Frances Plimmer: FIG Policy on Mutual Recognition of Professional Qualifications, http://www.ddl.org/figtree/pub/fig_2002/Js15/Js15_enemark_plimmer.pdf;
- [8] Stig Enemark, Frances Plimmer: Mutual recognition of professional qualifications in the surveying profession, <http://www.ddl.org/figtree/pub/proceedings/praguefinal-papers/Papers-acrobats/enemark-plimmer-fin.pdf>

O POROZUMIENIU NA WWW.GEOFORUM.PL

● „**ZPGK**”: Porozumienie. Dlaczego klamiecie, nic nie zostało podpisane, została jedynie przegłosowana intencja podpisania porozumienia. W najbliższych dniach jego treść może ulec zmianie.

● „**realista**”: Znowu negacje. Denerwuje mnie, że cokolwiek by się nie zrobiło, zawsze źle. Patron, pamiętaj, nie ma lepszych i gorszych przedsiębiorców geodezyjnych. To, że zatrudniasz więcej pracowników, nie czyni z ciebie lepszego geodety. Czas skończyć z podziałami w geodezji i realizować wspólne cele całego środowiska.

● „**geodetka**”: Czy to prawda Panowie? Jeśli tak, to totalna farsa. Bo co może wiedzieć na temat przedsiębiorczości jednoosobowa firma geodezyjna? Nie wierzę, aby przedsiębiorcy pozwolili na takie rozwiązanie.

● „**remek**”: Do malkontentów. W GIG i ZGIG były uchwały Walnych Zgromadzeń zobowiązujące władze tych organizacji do podjęcia prób łączenia. W PGK chyba też były takie tendencje. Więc prezesi tych organizacji zrealizowali tylko wolę członków. Tak to jest w demokracji. Skąd tyle nerwowości ze strony (wiecznych) malkontentów?

● „**SGP-owiec**”: Tak trzymać. Panowie Prezesi – nie dajcie się podzielić. Widać że jedność komuś przeszkadza.

● „**Były czł. GIG**”: Jaka dyskusja? Prezes GIG-u traktuje członków i Radę Izby jak ciemny lud, który wszystko kupi. Właśnie widzimy, jak powstaje grupa trzymająca władzę, a nie ma to nic wspólnego z jednością środowiska. SGP-owcu przecież do tej pory te trzy organizacje zgodnie współpracowały i będą współpracować.

● „**optymista**”: Dobry kierunek!!! Czy ty byś członku nie rozumiesz, że tu chodzi wyłącznie o jeden wspólny głos środowiska, żeby nie powtórzyła się sytuacja, jaka miała miejsce w poprzedniej komisji sejmowej nad nowym prawem geodezyjnym. Są tacy w naszym środowisku, których jedynym hasłem jest dziel i rządź. A co ty zrobiłeś w GIG?

● „**Aktualny czł. GIG**”: Jeszcze raz do malkontentów. Co złego widzicie w pięciu celach porozumienia, jakie podane są powyżej? Każda z trzech organizacji ma je wpisane w swoje statuty. W porozumieniu chodzi o to, by realizować je skuteczniej. Czy to zadziała? Pewności nie ma. Ale spróbować warto. Gdzie tu walka o stółki? Jaka grupa trzymająca władzę?